

ODCZYNIĆ (1) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w od-).

[*inf* odczynić.] ◊ [*fut 3 sg* odczyni.] ◊ *con 1 pl m pers* bychmy odczynili. ◊ [*con praet 1 sg m* bym był odczynił.]

Sł stp notuje, Cn s.v. odczarować, Linde XVI – XVII.

1. Odwzajemnić uczynek:

odczynić komu: Dla tegośmy wtargnęli á przyśfli żebyśmy ięli á związáli Sámsoná/ ábychmy mu odczynili [*ut ... reddamus ei*] to co on przeciwko nam vczynił. *Leop Iudic* 15/10; [Bowiem koždy ma pomnieć: Co ia tobie dżiś vczynię/ odczyni mnie drugi zá iutro. *BzowRóż* 106 (*Linde*)].

[*odczynić co czym:* wítawicznie mi tkwiáło w fercu/ iakbym był táką vczynność/ iákimżekolwiek czynem odczynił. *BzowRóż* A2 (*Linde*).]

Ze zdaniem dopełnieniowym: Leop Iudic 15/10 *cf* *odczynić komu*.

[*Zwrot:* »sowicie [*co*] odczynić«: W zákamiáłym ábowiem fercu twoim/ twárdo wryta ięft nienawiść okrutna przeciw niewinnemu: ktory (chcefz/ niechcefz) záfádzi ná obłokách swoy trybunał ípráwiedliwy/ y tám poważywfzy ná flufzney wadze cóś mu záczynił/ fowicieć to wfzytko odczyni. *BzowRóż* 70 (*Linde*).]

2. [*Zdjąc urok, odczarować; expiare, recanere, recantare Cn:* Przeciw czáram íprofnych niewiaft/ ktoremi dla pľoty męfzczyzny mamią. Aby záś mogł odczynić. Ięfli baczyłz/ ktora to ípráwiá/ przylož pilności/ ábyś iey łayná doftał. Włóż go ízczárowánemu po ránu w prawy bot/ á wnet go czáry opuľzczá fkoro ímrod poczuie. *SienHerb* 554a.]

Synonimy: oddziałać; **1.** nagrodzić, oddać, oddarować, oddzielać, odgeltować, odpłacić, odpłacić się, odpowiedzieć, odsłużyć, odwetować, zawetować.

Formacje współrdzenne cf CZYNIĆ.

DDJ, AN